

Ami nem illett sehová,
azt bedobálta a ládába
és az egészet berúgdalta az ágy alá.
Körbenézett.
Amit keresett,
ott hevert a lábánál.
A zsebéből esett ki,
miközben rendet teremtett.

Utassy József

ISTEN HOZOTT

Inal a patakok vize, iszkol,
hőrböli jókedvemet a tenger,
barkák bársonyát borzolja a szél,
s nem törik le az ág egy rigó alatt sem.

Isten hozott, tavasz, isten hozott!
Ülj ide mellém, karcsú kikelet:
te virágot lépő lány! Hallod-e?
Dombon aranyeső kiáltja nevémet.

HAJNALOK HAJNALÁIG

Töprengok déltől hajnalig,
hajnalok hajnaláig.
Göncölszekérre ül a Hold,
fáradt, nagyokat ásít.

Egy vers csúcsára görgetem
a sziszifuszi pontot.
Nézem, ahogy alázuhan.
Mosolygok. És mosolygok.